

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 1132/2014 και 1133/2014)

18 Μαΐου 2017

[Φ. ΚΩΜΟΔΡΟΜΟΣ, Δ.Δ.Δ.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146, 12, 28, 30 ΚΑΙ 35 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

(Υπόθεση Αρ. 1132/2014)

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΧΙΛΙΑΔΑΚΗΣ,

Αιτητής,

και

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 1133/2014)

ΜΑΡΚΟΣ ΦΟΡΟΣ,

Αιτητής,

και

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Καθ' ων η Αίτηση.

ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΚΛΗΣΕΩΣ, ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ 4.6.2015

Δ. Βάκης, για τους Αιτητές

Ν. Παρτασίδου (κα), για τους Καθ' ων η Αίτηση.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Φ. ΚΩΜΟΔΡΟΜΟΣ, Δ.Δ.Δ. Με τις υπό εξέταση προσφυγές, οι οποίες συνεκδικάζονται δυνάμει σχετικού διατάγματος του Δικαστηρίου, προσβάλλεται η νομιμότητα και εγκυρότητα της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, ημερομηνίας 28.4.2014, η οποία κοινοποιήθηκε στους αιτητές δια σχετικής επιστολής ημερομηνίας 4.6.2014, και με την οποία επιβλήθηκαν στους αιτητές διοικητικά πρόστιμα, συνολικού ύψους €170.000 και €90.000 αντίστοιχα, για παράβαση του άρθρου 40(1) του περί Προϋποθέσεων Διαφάνειας (Κινητές Αξίες προς Διαπραγμάτευση σε Ρυθμιζόμενη Αγορά) Νόμου του 2007 (Ν. 190(Ι)/2007).

Ειδικότερα, όπως προκύπτει από τα ενώπιον μου στοιχεία, οι καθ' ων η αίτηση, με την επίδικη απόφασή τους έκριναν ότι οι αιτητές παραβίασαν το άρθρο 40(1) του Νόμου 190(Ι)/2007, σε σχέση με δήλωσή τους που περιλήφθηκε στην εξαμηνιαία οικονομική έκθεση της εταιρείας "Marfin Popular Bank Co Limited" (στο εξής «η εταιρεία») για την περίοδο που έληξε στις 30.6.2010 και δήλωσή τους που περιλήφθηκε στην ετήσια οικονομική έκθεση της εταιρείας για το έτος που έληξε στις 31.12.2010.

Στο πλαίσιο των παρουσών προσφυγών και μετά την υπό των καθ' ων η αίτηση καταχώρηση της ένστασής τους επί της κυρίως αιτήσεως,

καταχωρίστηκαν οι υπό εξέταση αιτήσεις. Πρόκειται για δυο πανομοιότυπες αιτήσεις δια κλήσεως, μια σε κάθε προσφυγή, ημερομηνίας 4.6.2015, οι οποίες καταχωρίστηκαν πριν από τη συνεκδίκηση των προσφυγών και με τις οποίες οι αιτητές αξιώνουν τα ακόλουθα:

«Α. Άδεια και ή Διάταγμα του Σεβαστού Δικαστηρίου με το οποίο να επιτρέπεται στον Αιτητή ή και εξουσιοδοτημένο από αυτό πρόσωπο ή και εκ των δικηγόρων του όπως καταχωρήσει ένορκη δήλωση προς απόδειξη και ή παρουσίαση και ή επεξήγηση της ακόλουθης μαρτυρίας, ως λεπτομερώς περιγράφεται στην ένορκη δήλωση που συνοδεύει την αίτηση:

(α) Αντίγραφο άρθρου της Εφημερίδας Αλήθεια ημερ. 26.1.2014 με τίτλο «Ξεκίνησαν νέες έρευνες για τη Λαϊκή».

(β) Εσωτερικό Σημείωμα του κ Σεραφείμ Κωνσταντινίδη προς τον κ Φώτιο Καρατζένη αναφορικά με τη συνομιλία με τον συντάκτη του αναφερόμενου στο (α) πιο πάνω άρθρου.

(γ) Ένορκη δήλωση ημερ. 18.9.2014 του συντάκτη του αναφερόμενου στο (α) πιο πάνω άρθρου.

(δ) *Ετήσια Έκθεση των Καθ' ων η αίτηση για το 2008.*».

Και οι δυο αιτήσεις συνοδεύονται από ένορκη δήλωση, με πανομοιότυπο περιεχόμενο, του κ. Μάριου Σοφρωνίου, δικηγόρου στο δικηγορικό γραφείο που εκπροσωπεί τους αιτητές στην παρούσα διαδικασία. Ως εκ τούτου, η ανάλυση που ακολουθεί αφορά στο περιεχόμενο και των δυο αιτήσεων, καθώς και των ενόρκων δηλώσεων που συνοδεύουν αυτές.

Εγείρεται υπό των αιτητών ζήτημα προκατάληψης εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση και έλλειψης αμεροληψίας, που *«συνιστά αυτοτελή λόγο ακύρωσης της επίδικης απόφασης»*. Όπως προκύπτει από το δικόγραφο της αιτήσεως ακυρώσεως που έχουν καταχωρήσει, οι αιτητές ισχυρίζονται ότι οι καθ' ων η αίτηση δεν ήταν αμερόληπτοι, αλλά προκατειλημμένοι εναντίον τους και ενήργησαν με αλλότρια κίνητρα, κατά παράβαση της αρχής της αμεροληψίας. Προς υποστήριξη του συγκεκριμένου ισχυρισμού, οι αιτητές προβάλλουν, μεταξύ άλλων, ότι η Πρόεδρος των καθ' ων η αίτηση, κα Δήμητρα Καλογήρου, η οποία συμμετείχε στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης, ήταν προκατειλημμένη εναντίον τους, αφού *«προέβη σε δηλώσεις που προδίκαζαν τη στοιχειοθέτηση ευθυνών μεταξύ άλλων και του Αιτητή και προανήγγειλε ακόμη και την ποινική ευθύνη τους»* (βλ. παράγραφο 18(γ) στην αίτηση ακυρώσεως). Προβάλλουν επίσης ότι με την εν λόγω

δήλωση συνάγεται πως οι καθ' ων η αίτηση ενεργούσαν υπό καθεστώς προκατάληψης και στοχευμένα, προς καταδίκη και απόδοση ευθυνών σε διευθυντικά στελέχη της Λαϊκής Τράπεζας. Οι εν λόγω ισχυρισμοί στηρίζονται, μεταξύ άλλων, στο ότι στις 26.1.2014, η Πρόεδρος των καθ' ων η αίτηση προέβη σε δηλώσεις στην εφημερίδα «Αλήθεια» και ειδικότερα στον δημοσιογράφο κ. Τάκη Αγαθοκλέους, στο δημοσίευμα του οποίου αναφέρεται ότι η κα Καλογήρου ήταν αισιόδοξη πως θα στοιχειοθετηθούν εναντίον των Διοικητικών Συμβούλων της Cyprus Popular Bank Public Co Ltd όχι μόνο αστικές αλλά και ποινικές ευθύνες και ότι όταν τελειώσει η έρευνα και αποδειχθεί θέμα παραπλάνησης, όλα τα στοιχεία θα σταλούν στον Γενικό Εισαγγελέα για να αποφασίσει για το θέμα των ποινικών ευθυνών. Η προσκόμιση του πιο πάνω δημοσιεύματος ως μαρτυρίας ενώπιον του Δικαστηρίου αποτελεί το περιεχόμενο του αιτητικού Α(α) των υπό εξέταση αιτήσεων.

Επί του πιο πάνω, οι καθ' ων η αίτηση απαντούν ότι οι δηλώσεις της Προέδρου της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς δεν αποδόθηκαν ορθά από την εφημερίδα «Αλήθεια» και το προαναφερθέν δημοσίευμα «δεν αντανακλούσε το πραγματικό περιεχόμενο των δηλώσεων της Προέδρου των καθ' ων η αίτηση». Είναι δε γι' αυτό το λόγο, συνεχίζουν οι καθ' ων η αίτηση, που η εφημερίδα «Αλήθεια» δημοσίευσε διευκρίνιση της Προέδρου της Επιτροπής στις 31.1.2014, στην οποία αναφερόταν ότι «η αισιοδοξία που εξέφρασε αφορούσε την

ολοκλήρωση των ερευνών που διεξάγει το συντομότερο δυνατό και όχι το όποιο πιθανό αποτέλεσμα τους».

Στην ένορκη δήλωση προς υποστήριξη της αίτησης των αιτητών, ο ενόρκως δηλών αναφέρει ότι, προς επιβεβαίωση του αν τα όσα αναφέρονταν στο αναφερόμενο άρθρο της «Αλήθειας» ήταν ορθά, ο κ. Σεραφείμ Κωνσταντινίδης, Διευθυντής Γραφείου Τύπου και Επικοινωνίας της MARFIN INVESTMENT GROUP ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ, επικοινωνήσε με τον κ. Τάκη Αγαθοκλέους και του ζήτησε όπως συζητήσει μαζί του και με τον κύριο Ανδρέα Βγενόπουλο για το δημοσίευμα της προηγούμενης ημέρας, Κυριακής 26 Ιανουαρίου 2014, αναφορικά με τις δηλώσεις της κας Καλογήρου. Στη συνομιλία αυτή, ο κ. Αγαθοκλέους ανέφερε ότι οι δηλώσεις της κας Καλογήρου έγιναν προς τον ίδιο και τις απέδωσε στο κείμενό του, όπως ακριβώς ειπώθηκαν. Περαιτέρω, ο κ. Αγαθοκλέους επιβεβαίωσε τη δήλωση της Προέδρου των καθ' ων προς αυτόν, με ένορκη δήλωσή του, ημερομηνίας 18.9.2014, η οποία επιδιώκεται επίσης να προσκομιστεί δια του αιτητικού Α(γ) των δυο αιτήσεων.

Επιπρόσθετα, δια του αιτητικού Α(β) επιδιώκεται να κατατεθεί ως μαρτυρία εσωτερικό σημείωμα του κ. Σεραφείμ Κωνσταντινίδη, Διευθυντή Γραφείου Τύπου και Επικοινωνίας της MARFIN INVESTMENT GROUP, προς τον κ. Φώτιο Καρατζένη, Διευθυντή

Νομικής Υπηρεσίας της MARFIN, ημερομηνίας 11.3.2014, στο οποίο ο κ. Κωνσταντινίδης ενημερώνει ουσιαστικά τον κ. Καρατζένη για τα όσα λέχθηκαν, παρουσία του ιδίου, στη συνομιλία του κ. Βγενόπουλου με τον κ. Αγαθοκλέους, όπου ο τελευταίος «επανέλαβε ότι έγιναν στον ίδιο οι δηλώσεις αυτές από την κ. Καλογήρου και ότι τις απέδωσε στο κείμενό του όπως ακριβώς ειπώθηκαν».

Αποτελεί θέση των αιτητών, την οποία ανέπτυξαν στις γραπτές τους αγορεύσεις, ότι η έκφραση από την Πρόεδρο των καθ' ων η αίτηση αισιοδοξίας για στοιχειοθέτηση αστικών και ποινικών ευθυνών εναντίον των διευθυντικών στελεχών της εταιρείας συνιστά σαφή απόδειξη μεροληψίας και προκατάληψης εναντίον των αιτητών. Προβάλλουν δε ότι είναι ορθό και δίκαιο και προς το συμφέρον της δικαιοσύνης να τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου τόσο το σχετικό άρθρο της εφημερίδας «Αλήθεια» ημερομηνίας 26.1.2014, όσο και η αναφερόμενη ένορκη δήλωση του κύριου Αγαθοκλέους ημερομηνίας 18.9.2014, αλλά και το προαναφερθέν σημείωμα ημερομηνίας 11.3.2014, ούτως ώστε το Δικαστήριο να μπορεί να αξιολογήσει τους σχετικούς ισχυρισμούς περί μεροληψίας και προκατάληψης.

Οι πιο πάνω αιτήσεις συνάντησαν την ένσταση των καθ' ων η αίτηση, οι οποίοι και εισηγούνται την απόρριψή τους, προβάλλοντας, μεταξύ άλλων, τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

1. Η αιτούμενη να προσκομιστεί μαρτυρία δεν είναι σχετική με τα επίδικα θέματα, ούτε και δύναται να τεκμηριώσει οποιοδήποτε εκ των λόγων ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης, αποσκοπεί δε στη θεμελίωση πραγματικού υποβάθρου που βρίσκεται εκτός του ελέγχου του Δικαστηρίου.
2. Δεν πληρούνται οι αναγκαίες προϋποθέσεις που θα δικαιολογούσαν την έκδοση διατάγματος για προσαγωγή μαρτυρίας στο Δικαστήριο, αφού η αιτούμενη να προσκομιστεί μαρτυρία δεν είναι σχετική με τα επίδικα θέματα, δεν τέθηκε ενώπιον του αρμοδίου οργάνου κατά τον ουσιώδη χρόνο και δεν δύναται να τεκμηριώσει οποιοδήποτε λόγο ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης, το δε Δικαστήριο δεν μπορεί να εξετάσει αυτήν πρωτογενώς.
3. Τα γεγονότα που επιδιώκεται να αποδειχθούν δεν προσδιορίζονται με εύλογη λεπτομέρεια στην αίτηση, η οποία είναι παράτυπη, ασαφής, αόριστη και αντικανονική και η αιτούμενη να προσαχθεί μαρτυρία τείνει να διαφοροποιήσει, αλλοιώσει και μεταβάλει το περιεχόμενο των δεδομένων και στοιχείων του οικείου διοικητικού φακέλου. Τυχόν δε προσαγωγή της αιτούμενης μαρτυρίας θα προκαλέσει εκτροπή της υπόθεσης

και θα εισάγει στοιχεία που δεν σχετίζονται με τις αρχές και μεθοδολογία της διοικητικής δίκης.

Την ένσταση των καθ' ων η αίτηση συνοδεύει ένορκη δήλωση της κας Εύας Ιωάννου, Ανώτερης Λειτουργού και Προϊσταμένης του Νομικού Τμήματος των καθ' ων η αίτηση, η οποία και υποστηρίζει τους πιο πάνω ισχυρισμούς.

Συγκεκριμένα, ως προς τα περιεχόμενα στις παραγράφους Α(α), Α(β) και Α(γ) αιτητικά, οι καθ' ων η αίτηση προβάλλουν τα εξής:

Εν πρώτοις, αναφορικά με το δημοσίευμα της εφημερίδας «Αλήθεια», ημερομηνίας 26.1.2014 (βλ. αιτητικό Α(α) στις υπό εξέταση αιτήσεις), η συνήγορος των καθ' ων η αίτηση εισηγείται ότι αυτό ουδεμία σχέση έχει με το περιεχόμενο της επίδικης απόφασης και δεν αντανakλά το πραγματικό περιεχόμενο των δηλώσεων της κας Καλογήρου, αλλ' ούτε και αποδίδει αυτολεξεί οποιαδήποτε δήλωση της Προέδρου. Συναφώς, συνεχίζει η πλευρά των καθ' ων η αίτηση, το γεγονός ότι μετά το εν λόγω δημοσίευμα ακολούθησε στην ίδια εφημερίδα δημοσίευση διευκρίνισης της κας Καλογήρου επί του εν λόγω δημοσιεύματος, στην οποία η Πρόεδρος διευκρίνιζε ότι *«η αισιοδοξία που εξέφρασε αφορούσε την ολοκλήρωση των ερευνών που διεξάγει το συντομότερο δυνατό και όχι το όποιο πιθανό αποτέλεσμα τους»*, καθιστά αδύνατη την

τεκμηρίωση λόγου ακύρωσης περί προκατάληψης αλλά και άνευ ιδιαίτερης σημασίας την ένορκη δήλωση του συντάκτη του δημοσιεύματος (βλ. τεκμήριο Γ στην ένορκη δήλωση που συνοδεύει την αίτηση των αιτητών), καθώς και το εσωτερικό σημείωμα του κ. Σεραφείμ Κωνσταντινίδη (βλ. τεκμήριο Β στην ίδια ένορκη δήλωση), εφόσον αυτά παρουσιάζουν *«απλώς την προσωπική αντίληψη του συντάκτη του εν λόγω δημοσιεύματος του εν λόγω άρθρου ως προς το τι ο ίδιος ο συντάκτης αντιλήφθηκε ότι του δηλώθηκε»*.

Ενόψει των πιο πάνω, οι καθ' ων η αίτηση ισχυρίζονται ότι η αιτούμενη να προσκομιστεί μαρτυρία δεν επιτρέπει στο Δικαστήριο να καταλήξει σε ασφαλή συμπεράσματα και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να τεκμηριώσει λόγο ακύρωσης περί ύπαρξης προκατάληψης, ως ισχυρίζονται οι αιτητές, αλλ' ούτε και οποιοδήποτε άλλο λόγο ακύρωσης. Το δε Δικαστήριο ουδέποτε υπεισέρχεται σε διαπιστώσεις πρωτογενών γεγονότων ή στην αξιολόγηση πραγματικών στοιχείων. Ειδικότερα δε όσον αφορά τον ισχυρισμό περί έλλειψης αμεροληψίας, οι καθ' ων η αίτηση προβάλλουν, με αναφορά σε σχετική νομολογία επί του θέματος, ότι ένας τέτοιος ισχυρισμός θα πρέπει να αποδεικνύεται με ικανοποιητική βεβαιότητα, κάτι που δεν συμβαίνει εν προκειμένω.

Αναφορικά με το περιεχόμενο των δηλώσεων της κας Καλογήρου, ως αυτές εκτίθενται στο υπό αναφορά δημοσίευμα, οι καθ' ων η αίτηση

προβάλλουν ότι αυτές ουδόλως σχετίζονται με τα επίδικα θέματα των παρουσών προσφυγών, εφόσον οι εν λόγω δηλώσεις αφορούσαν τον διορισμό ερευνώντων λειτουργών για διερεύνηση ενδεχόμενης παράβασης της οικείας νομοθεσίας από την εταιρεία για ενδεχόμενη μη επάρκεια των προβλέψεων για τα δάνεια στις οικονομικές καταστάσεις της για τα έτη 2010 και 2011, ενώ αντικείμενο των παρουσών προσφυγών αποτελούν οι παραπλανητικές δηλώσεις των αιτητών αναφορικά με τους κινδύνους των Ομολόγων Ελληνικού Δημοσίου, που περιλήφθηκαν στις προαναφερθείσες εκθέσεις της εταιρείας. Επιπρόσθετα, το περιεχόμενο του υπό αναφορά δημοσιεύματος αναφέρεται σε διεξαγωγή ερευνών μεταγενέστερων του αντικείμενου των υπό εξέταση προσφυγών, ως αυτό έχει ήδη εκτεθεί ανωτέρω και, συνεπώς, αυτό είναι άσχετο προς την επίδικη απόφαση.

Για τους ίδιους δε λόγους, σύμφωνα με τους καθ' ων η αίτηση, θα πρέπει να απορριφθούν από το Δικαστήριο και τα περιεχόμενα στα Α(β) και Α(γ) αιτήματα περί προσαγωγής μαρτυρίας, αφού αναφέρονται σε και/ή σχετίζονται με δημοσίευμα άσχετο προς την προσβαλλόμενη απόφαση. Επιπρόσθετα, οι καθ' ων η αίτηση προβάλλουν ότι η ένορκη δήλωση του κ. Αγαθοκλέους, συντάκτη του πιο πάνω αναφερόμενου δημοσιεύματος, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή και για το λόγο ότι αυτή είναι μεταγενέστερη της προσβαλλόμενης απόφασης και δεν σχετίζεται με το περιεχόμενο της εν λόγω απόφασης, παρουσιάζει δε απλά την

προσωπική αντίληψη του συντάκτη του άρθρου ως προς το τι είχε δηλωθεί. Συνεπώς δεν οδηγεί σε ασφαλή συμπεράσματα, ως η νομολογία διαχρονικά απαιτεί.

Τέλος, η πλευρά των καθ' ων εγείρει και τον ισχυρισμό ότι το αιτούμενο (δια του αιτητικό A(β)) να προσαχθεί ως μαρτυρία εσωτερικό σημείωμα του κ. Κωνσταντινίδη προς τον κ. Καρατζένη, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό και για τον επιπρόσθετο λόγο ότι η συγκεκριμένη μαρτυρία αποσκοπεί απλώς στο να ενισχύσει την άποψη που παρουσιάζεται στην ένορκη δήλωση του κ. Αγαθοκλέους, συντάκτη του προαναφερθέντος δημοσιεύματος, και, ως τέτοια, συνιστά απαράδεκτη μαρτυρία αφού προσκρούει στον κανόνα της μη αποδοχής της αυτοενισχυτικής μαρτυρίας.

Προτού προχωρήσω να εξετάσω τους εκατέρωθεν προβαλλόμενους ισχυρισμούς, θα πρέπει να σημειώσω ότι, όπως αναφέρεται και στην γραπτή τους αγόρευση, οι καθ' ων η αίτηση δεν φέρουν ένσταση ως προς το αιτητικό A(δ) των εν λόγω αιτήσεων, ήτοι να προσκομισθεί ως μαρτυρία η ετήσια έκθεση των καθ' ων η αίτηση για το έτος 2008, δηλώνοντας ωστόσο ταυτόχρονα ότι δεν αποδέχονται τη σχετικότητα της εν λόγω μαρτυρίας.

Έχω εξετάσει με ιδιαίτερη προσοχή τις θέσεις και ισχυρισμούς που προβάλλονται, τόσο εκ μέρους των αιτητών, όσο και εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση, υπό το φως βέβαια των πάγιων και διαχρονικών νομολογιακών αρχών αναφορικά με την εξέταση αίτησης για προσαγωγή μαρτυρίας.

Ως προς το ζήτημα της προσαγωγής μαρτυρίας, η νομολογία είναι πλούσια και διαφωτιστική. Πρωταρχικός παράγοντας που λαμβάνεται υπόψη κατά την εξέταση αίτησης για προσαγωγή μαρτυρίας, δεδομένου του εξεταστικού χαρακτήρα της ακυρωτικής διαδικασίας, είναι η σχετικότητα της μαρτυρίας, δηλαδή κατά πόσο η μαρτυρία είναι εύλογα σχετική και αποδεικτική οποιουδήποτε επίδικου θέματος (βλ. *Petrolina Ltd κ.α. v. Αρχής Λιμένων Κύπρου, Υποθ. Αριθ. 223/2000, ημερ. 4.4.2002, Ζαρβός v. Δημοκρατίας (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 106, Kyriakides v. Republic, 1 RSCC 66*). Προσαγωγή μαρτυρίας επιτρέπεται μόνον όταν η απόδειξη των συγκεκριμένων γεγονότων μπορεί να τεκμηριώσει οποιονδήποτε από τους λόγους ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης (βλ. *Κωνσταντίνου v. Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας Λεμεσού, Υποθ. Αρ. 999/91, ημερ. 24.9.1992* και *Lordos Hotels Holdings Ltd v. Συμβουλίου Αποχετεύσεων Παραλιμνίου, Υποθ. Αρ. 71/97, ημερ. 18.11.1999*). Επιπρόσθετα, η έγκριση του αιτήματος για προσαγωγή μαρτυρίας θα πρέπει να είναι προς το συμφέρον της

δικαιοσύνης (βλ. *Tasni Enviro Ltd και Telmen Ltd v. Δημοκρατίας, Υποθ. Αρ. 862/2005, ημερ. 26.6.2008*).

Ταυτόχρονα, έχει κατ' επανάληψη τονιστεί το ανεπιθύμητο της διαφοροποίησης, αλλοίωσης ή μεταβολής των στοιχείων που είχαν τεθεί ενώπιον της Διοίκησης, και το οποίο πηγάζει από τη φύση της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου και από τις αρχές που διέπουν τον δικαστικό έλεγχο διοικητικών πράξεων. Δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή η προσαγωγή μαρτυρίας που διαφοροποιεί, αλλοιώνει ή μεταβάλλει το περιεχόμενο των στοιχείων που λήφθηκαν υπόψη προς ενίσχυση του κύρους της απόφασης, το οποίο συναρτάται με το καθεστώς των πραγμάτων που είχε ενώπιον του το διοικητικό όργανο κατά τη λήψη της απόφασης και, ως εκ τούτου, πηγή πληροφόρησης και υλικό για την οποιαδήποτε επιχειρηματολογία αποτελεί ο φάκελος και το υλικό που είχε ενώπιον του το διοικητικό όργανο (βλ. *Ρούσος v. Ιωαννίδη κ.α. (1999) 3 Α.Α.Δ. 549* και *Ράφτη κ.ά. v. Δημοκρατίας (2003) 3 Α.Α.Δ. 335*). Αν δε τα στοιχεία ενώπιον του διοικητικού οργάνου είναι ασαφή, η αποσαφήνισή τους δεν εναπόκειται στο δικαστήριο, αλλά στο ίδιο το διοικητικό όργανο, που έχει και την ευθύνη για την αξιολόγησή τους (βλ. *Κωνσταντίνου v. Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας Λεμεσού, Υποθ. Αρ. 999/91 ημερ. 24.9.92* και *Σταύρου κ.α. v. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 317, 325*).

Έχει επίσης κατ' επανάληψη νομολογηθεί ότι ο διάδικος που ζητά την έκδοση οδηγιών για προσαγωγή μαρτυρίας, είτε προφορικής είτε υπό τη μορφή ενόρκου δηλώσεως, θα πρέπει να προσδιορίζει με ανάλογη λεπτομέρεια τα γεγονότα που επιδιώκεται να προσκομιστούν με την εν λόγω μαρτυρία (βλ. *Sportsman Betting Co. Ltd. v. Δημοκρατίας* (2000) 3 Α.Α.Δ.591 και *Ιωσηφίδης v. Ρ.Ι.Κ.* (2006) 3 Α.Α.Δ. 677). Η απουσία συγκεκριμενοποίησης των εγγράφων και στοιχείων, για τα οποία ζητείται η αποκάλυψη και προσκόμιση, δεν προσφέρει στο Δικαστήριο τη δυνατότητα να κρίνει τη σχετικότητά τους με τα επίδικα θέματα της προσφυγής (βλ. *FBME BANK LTD v. Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου κ.α., Υποθ. Αρ. 1024/2014, ημερ. 18.12.2015*).

Τέλος, εξίσου σημαντική είναι και η πάγια και διαχρονική θέση της νομολογίας, σύμφωνα με την οποία δεν είναι επιτρεπτή η αποδοχή προτεινόμενης μαρτυρίας που θα ισοδυναμούσε με ανάληψη δικαιοδοσίας ελέγχου της ουσιαστικής κρίσης της Διοίκησης επί ζητημάτων τεχνικής φύσης ή ειδικών γνώσεων (βλ. *С.М.Р. Αρχιτέκτονες και Συμβούλοι Μηχανικοί Λτδ κ.α. v. Α.Η.Κ., Υποθ. Αρ. 623/96, ημερ. 16.12.1998*).

Υπό το φως λοιπόν των πιο πάνω κατευθυντήριων νομολογιακών αρχών, προχωρώ να εξετάσω τις παρούσες αιτήσεις, τονίζοντας εξ'

αρχής ότι, σε αυτό το στάδιο, δεν εξετάζεται ούτε η ουσία, ούτε και η βασιμότητα των ισχυρισμών και λόγων ακύρωσης που προβάλλουν οι αιτητές με τις προσφυγές τους, αλλ' ούτε και αξιολογείται περαιτέρω η μαρτυρία. Αυτό είναι κάτι που θα γίνει κατά το στάδιο έκδοσης απόφασης επί των προσφυγών. Στο παρόν στάδιο εξετάζεται η βασιμότητα των αιτημάτων που βρίσκονται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου για προσαγωγή μαρτυρίας, με γνώμονα πάντοτε τη σχετικότητα της μαρτυρίας με τα επίδικα θέματα, αλλά και την ορθή απονομή της δικαιοσύνης.

Των πιο πάνω λεχθέντων, παραθέτω τα ακόλουθα:

Με το αιτητικό (Α)(α), επιδιώκεται να προσαχθεί ως μαρτυρία αντίγραφο άρθρου της Εφημερίδας «Αλήθεια», ημερομηνίας 26.1.2014, με τίτλο «Ξεκίνησαν νέες έρευνες για τη Λαϊκή». Με το δε αιτητικό Α(γ), επιδιώκεται η προσαγωγή ως μαρτυρίας ένορκης δήλωσης του συντάκτη του πιο πάνω άρθρου, κ. Τάκη Αγαθοκλέους, περί της ακρίβειας της αναφοράς του συγκεκριμένου δημοσιεύματος στις δηλώσεις της Προέδρου των καθ' ων η αίτηση, ως αυτές περιέχονται στο εν λόγω δημοσίευμα. Λόγω της συνάφειας των δυο αιτητικών, αυτά εξετάζονται μαζί, αμέσως κατωτέρω.

Όπως προκύπτει από τις προσφυγές τους, οι αιτητές εγείρουν ως λόγο ακύρωσης και τον ισχυρισμό περί προκατάληψης των καθ' ων η αίτηση εναντίον τους. Όπως χαρακτηριστικά αναγράφεται στην παράγραφο 18 των υπό εξέταση αιτήσεων ακυρώσεως, «Οι καθ' ων η αίτηση ενήργησαν με αλλότρια κίνητρα, ήταν προκατειλημμένοι εναντίον του αιτητή και/ή δεν ήταν αμερόληπτοι, και/ή δεν παρείχαν τα εχέγγυα αμεροληψίας και/ή ήταν προαποφασισμένοι να λάβουν την επίδικη απόφαση». Προς υποστήριξη και/ή απόδειξη του εν λόγω ισχυρισμού τους, οι αιτητές επιδιώκουν την δια των αιτητικών Α(α) και Α(γ) προσαγωγή μαρτυρίας, ισχυριζόμενοι ουσιαστικά ότι η εν λόγω μαρτυρία είναι άμεσα σχετική με τα επίδικα θέματα, ειδικότερα δε με τον ισχυρισμό περί μεροληψίας και περί προκατάληψης της Πρόεδρου των καθ' ων η αίτηση εναντίον τους. Ως προς την ένορκη δήλωση του κ. Αγαθοκλέους, ο κ. Βάκης εισηγείται ότι η προσκόμισή της ως μαρτυρίας θα πρέπει να γίνει αποδεκτή, αφού, ναι μεν είναι μεταγενέστερη του ουσιώδους χρόνου λήψης της επίδικης απόφασης, όμως ο ενόρκως δηλών αναφέρεται σε γεγονότα που εμπίπτουν στο πεδίο του ουσιώδους χρόνου και δη στην σύνταξη του προαναφερθέντος άρθρου που περιείχε τη δήλωση της Προέδρου των καθ' ων η αίτηση.

Επί των αμέσως πιο πάνω, η πλευρά των καθ' ων η αίτηση αντιτείνει ότι το περιεχόμενο του προαναφερθέντος δημοσιεύματος ουδεμία

σχέση έχει με το περιεχόμενο της επίδικης απόφασης και δεν ανταποκρίνεται στο περιεχόμενο των δηλώσεων της κας Καλογήρου, ούτε και αποδίδει αυτολεξεί οποιαδήποτε δήλωση της Προέδρου των καθ' ων η αίτηση. Επιπρόσθετα, η αιτούμενη προς προσαγωγή μαρτυρία δεν μπορεί να τεκμηριώσει οποιοδήποτε λόγο ακύρωσης, ως η νομολογία επιτάσσει. Ως προς την προαναφερθείσα ένορκη δήλωση, είναι η θέση των καθ' ων η αίτηση ότι αυτή δε μπορεί να γίνει αποδεκτή ως μαρτυρία, αφού είναι μεταγενέστερη της επίδικης απόφασης, αλλ' ούτε και σχετίζεται με το περιεχόμενο της εν λόγω απόφασης.

Έχω εξετάσει με ιδιαίτερη προσοχή τους εκατέρωθεν προβαλλόμενους ισχυρισμούς και, δεδομένων των γεγονότων των παρουσών υποθέσεων και έχοντας κατά νου τις σχετικές νομολογιακές αρχές επί του θέματος, κρίνω ότι το αίτημα για προσαγωγή της, σύμφωνα με τα αιτητικά Α(α) και Α(γ), μαρτυρίας θα πρέπει να γίνει αποδεκτό. Για την κατάληξή μου αυτή, έλαβα υπόψη ότι το περιεχόμενο του δημοσιεύματος, του οποίου επιδιώκεται η προσαγωγή, είναι εύλογα σχετικό και/ή συνδέεται με τον εγειρόμενο στις προσφυγές ισχυρισμό περί προκατάληψης και/ή έλλειψης αμεροληψίας εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση. Το ίδιο βέβαια, ως λογική συνέπεια της πιο πάνω κατάληξής μου, ισχύει και ως προς την ένορκη δήλωση του συντάκτη του εν λόγω δημοσιεύματος, με την οποία ο κ. Αγαθοκλέους βεβαιώνει ότι ήταν απολύτως ακριβής η αναφορά του δημοσιεύματος στις δηλώσεις της

κας Καλογήρου. Υπενθυμίζω στο σημείο αυτό τον, περιεχόμενο στις προσφυγές τους, σχετικό ισχυρισμό των αιτητών, σύμφωνα με τον οποίο η προκατάληψη των καθ' ων η αίτηση επιβεβαιώνεται και από το ότι «η Πρόεδρος των καθ' ων η αίτηση προέβη σε δηλώσεις που προδίκασαν τη στοιχειοθέτηση ευθυνών μεταξύ άλλων και του αιτητή και προανήγγειλε ακόμη και ποινική ευθύνη τους» (βλ. παράγραφο 18(γ) των δυο αιτήσεων ακυρώσεως). Εγείρουν δε οι αιτητές ως αυτοτελή λόγο ακύρωσης της προσβαλλόμενης πράξης την εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση προκατάληψη εναντίον τους. Προς ενίσχυση δε και/ή απόδειξη της σχετικής επιχειρηματολογίας τους, επιδιώκουν της προσαγωγή της υπό εξέταση μαρτυρίας.

Χωρίς λοιπόν να προδικάζω οτιδήποτε αναφορικά με τη βασιμότητα του εν λόγω ισχυρισμού, κάτι βέβαια που θα εξεταστεί στο πλαίσιο εκδίκασης της ουσίας των προσφυγών, κρίνω ότι η μαρτυρία που ζητείται με τα αιτητικά Α(α) και Α(γ) είναι σχετική με τα επίδικα θέματα και γι' αυτό επιτρέπω την προσκόμισή της.

Ειδικότερα ως προς τον ισχυρισμό των καθ' ων η αίτηση ότι το περιεχόμενο του προαναφερθέντος δημοσιεύματος ουδεμία σχέση έχει με το περιεχόμενο της επίδικης απόφασης, επισημαίνω τα εξής:

Η προσβαλλόμενη δια των παρουσών προσφυγών απόφαση, ημερομηνίας 28.4.2014, αφορά, μεταξύ άλλων, και στην υπό των καθ' ων η αίτηση διαπίστωση ότι οι αιτητές παραβίασαν το άρθρο 40(I) του Νόμου 190(I)/2007¹, καθότι προέβησαν στις δηλώσεις οι οποίες αποτελούν μέρος της εξαμηνιαίας και της ετήσιας οικονομικής έκθεσης της Τράπεζας για την περίοδο που έληξε στις 30.6.2010 και 31.12.2010 αντίστοιχα, παρέχοντας παραπλανητικές πληροφορίες αναφορικά με τους κινδύνους από την επένδυση σε ομόλογα του Ελληνικού δημοσίου. Όπως δε ορθά επισημαίνεται από τη συνήγορο των καθ' ων η αίτηση, το δημοσίευμα στην εφημερίδα «Αλήθεια», του οποίου η προσαγωγή επιδιώκεται δια των παρουσών αιτήσεων, αφορά σε δηλώσεις της Προέδρου των καθ' ων η αίτηση αναφορικά με το διορισμό ερευνώντων λειτουργών για τη διερεύνηση ενδεχόμενης, εκ μέρους της Cyprus Popular Bank Public Co Ltd, παράβασης του νόμου για ενδεχόμενη μη επάρκεια των προβλέψεων (provisions) για τα δάνεια στις οικονομικές καταστάσεις της εν λόγω εταιρείας για τα έτη 2010 και 2011. Πρόκειται, όντως, για διεξαγωγή έρευνας αναφορικά με ενδεχόμενες παραβάσεις, το αντικείμενο των οποίων ουδεμία σχέση έχει με τις, δυνάμει της επίδικης απόφασης, ημερομηνίας 28.4.2014, διαπιστωθείσες παραβάσεις. Ωστόσο, στην προκειμένη περίπτωση,

¹ Σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη, «Απαγορεύεται όπως οποιοδήποτε πρόσωπο, το οποίο προβαίνει σε ανακοίνωση ή δημοσιοποίηση ή κοινοποίηση ή υποβολή στοιχείων ή πληροφοριών, τις οποίες είναι υπόχρεος να ανακοινώνει, δημοσιοποιεί, κοινοποιεί ή υποβάλλει δυνάμει του παρόντος Νόμου ή των δυνάμει αυτού εκδιδόμενων Οδηγιών, να παρέχει και/ ή να επιβεβαιώνει ψευδή ή παραπλανητικά στοιχεία ή πληροφορίες και/ ή να αποκρύπτει στοιχεία και πληροφορίες».

δεδομένου ότι με τις προσφυγές των αιτητών εγείρεται ως λόγος ακύρωσης ο ισχυρισμός περί έλλειψης αμεροληψίας και/ή προκατάληψης εναντίον τους κατά τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης, αυτό που ενδιαφέρει είναι το κατά πόσον οι δηλώσεις της Προέδρου των καθ' ων η αίτηση και, κατ' επέκταση το δημοσίευμα, σχετίζονται με τον συγκεκριμένο λόγο ακύρωσης. Το εν λόγω δημοσίευμα φέρει ημερομηνία 26.1.2014, η δε προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε στις 28.4.2014. Συνεπώς, κατά το χρόνο δημοσίευσης των δηλώσεων της κας Καλογήρου εκκρεμούσε ακόμη η απόφαση των καθ' ων η αίτηση. Μάλιστα, όπως προκύπτει και από το κείμενο της ίδιας της απόφασης, οι αιτητές κλήθηκαν προηγουμένως και υπέβαλαν τις παραστάσεις τους στις 3.10.2013, 7.3.2014 και 14.3.2014. Στους αιτητές επεβλήθησαν διοικητικά πρόστιμα, ως η προσβαλλόμενη απόφαση, δια τις ενέργειες και/ή παραλείψεις τους ως Σύμβουλοι και/ή μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρείας κατά την περίοδο 2010-2011, στο δε δημοσίευμα, ημερομηνίας 26.1.2014, γίνεται αναφορά σε δηλώσεις της Προέδρου των καθ' ων η αίτηση για διερεύνηση ενδεχόμενων παραβάσεων για τα έτη 2010-2011, εκ μέρους των «τότε διευθυντικών στελεχών της Τράπεζας». Στο ίδιο δημοσίευμα αναφέρεται ότι «η κ. Καλογήρου δήλωσε αισιόδοξη πως θα στοιχειοθετηθεί όχι μόνο αστική αλλά και ποινική υπόθεση εναντίον των τότε διευθυντικών στελεχών της τράπεζας, ώστε να αποδοθούν ευθύνες και να ανακτηθεί η αξιοπιστία στο σύστημα». Ναι μεν οι δηλώσεις της κας Καλογήρου,

όπως καταγράφονται στο εν λόγω δημοσίευμα, αφορούσαν σε **γεγονότα** και/ή σε υπό διερεύνηση ενδεχόμενες παραβάσεις που ήσαν διαφορετικά από τα αυτά για τα οποία επεβλήθη το επίδικο διοικητικό πρόστιμο, ωστόσο δεν μπορεί να λεχθεί το ίδιο για τα **πρόσωπα** τα οποία εμπλέκονται στις δυο περιπτώσεις, αφού, με βάση το σύνολο των ενώπιον μου στοιχείων, είναι πιθανό και, εν πάση περιπτώσει, δεν μπορεί να αποκλειστεί ο ισχυρισμός ότι η, σύμφωνα με το δημοσίευμα, αναφορά της κας Καλογήρου σε διευθυντικά στελέχη της Τράπεζας περιελάμβανε και τα πρόσωπα των αιτητών και εναντίον των οποίων μάλιστα εκκρεμούσε, κατά την ημερομηνία δημοσίευσης του εν λόγω άρθρου, η διενέργεια της σχετικής έρευνας και η έκδοση της επίδικης απόφασης. Εν προκειμένω, ο ισχυρισμός περί προκατάληψης θα πρέπει να ιδωθεί ως συνδεδεμένος με συγκεκριμένα πρόσωπα και όχι με γεγονότα. Δεδομένου δε ότι, ως έχω προαναφέρει, εγείρεται από τους αιτητές στις προσφυγές τους ως λόγος ακύρωσης ο ισχυρισμός περί προκατάληψης εναντίον τους κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης, κρίνω ότι, υπό τις περιστάσεις και για τους λόγους που έχω προαναφέρει, το εν λόγω δημοσίευμα σχετίζεται με τα επίδικα θέματα των προσφυγών και δη με τον συγκεκριμένο λόγο περί προκατάληψης, ο οποίος μάλιστα, όπως προκύπτει από την παράγραφο 18(γ) των σχετικών αιτήσεων ακυρώσεως, βασίζεται, σύμφωνα με τους αιτητές, και στο ότι η Πρόεδρος των καθ' ων η αίτηση προέβη σε δηλώσεις που

προδίκάζαν τη στοιχειοθέτηση ευθυνών των αιτητών *«και προανήγγειλε ακόμη και ποινική ευθύνη τους»*.

Δεν παραβλέπω ότι του δημοσιεύματος ακολούθησε, στις 31.1.2014, στην ίδια εφημερίδα («Αλήθεια»), δημοσίευση σχετικής διευκρίνισης της Προέδρου των καθ' ων η αίτηση, η οποία επισυνάπτεται ως τεκμήριο 1 στην ένορκη δήλωση της κας Εύας Ιωάννου, που συνοδεύει την ένσταση των καθ' ων η αίτηση, ημερομηνίας 16.12.2015. Σύμφωνα με το εν λόγω κείμενο, η Πρόεδρος των καθ' ων η αίτηση διευκρίνιζε ότι *«η αισιοδοξία που εξέφρασε αφορούσε την ολοκλήρωση των ερευνών που διεξάγει το συντομότερο δυνατό και όχι το όποιο πιθανό αποτέλεσμα τους»*. Ωστόσο, αυτό το ζήτημα αλλά και τα όσα σχετικά αναφέρει η ευπαίδευτη συνήγορος για τους καθ' ων η αίτηση στην αγόρευσή της, είναι θέματα που άπτονται της βασιμότητας του συγκεκριμένου εγειρόμενου λόγου ακύρωσης και θα εξεταστούν και αξιολογηθούν στο πλαίσιο εκδίκασης της ουσίας των υποθέσεων, κατά την εξέταση του προβαλλόμενου λόγου ακύρωσης. Στο παρόν στάδιο δεν εξετάζεται η βασιμότητα του εν λόγω ισχυρισμού, αλλά η σχετικότητα της μαρτυρίας που ζητείται να προσκομισθεί με τον προβαλλόμενο λόγο ακύρωσης περί προκατάληψης.

Όσο δε αφορά την ένορκη δήλωση του συντάκτη του προαναφερόμενου δημοσιεύματος, συμφωνώ με την πλευρά των καθ'

ων η αίτηση ότι αυτή έγινε σε χρόνο μεταγενέστερο της επίδικης απόφασης, ήτοι στις 18.9.2014, ωστόσο δε χωρεί αμφιβολία ότι με την προσαγωγή ως μαρτυρίας της εν λόγω ένορκης δήλωσης, οι αιτητές επιθυμούν να ενισχύσουν τον ισχυρισμό τους περί προκατάληψης, ως έχει εξηγηθεί ανωτέρω, και να αποδείξουν γεγονότα που ανάγονται στον ουσιώδη χρόνο, δηλαδή πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, ο οποίος εν προκειμένω είναι αυτός κατά τον οποίο έγιναν οι δηλώσεις της Προέδρου των καθ' ων η αίτηση. Ισχύουν, κατά τα λοιπά, όσα έχω αναφέρει πιο πάνω σε σχέση με τη σχετικότητα του υπό αναφορά δημοσιεύματος με τα επίδικα θέματα.

Υπενθυμίζω στο σημείο αυτό, και σε πλήρη συνάφεια με τα αμέσως ανωτέρω, ότι κατά πάγια νομολογία, ένας από τους καθοδηγητικούς παράγοντες που ακολουθούνται στην εξέταση για αποδοχή οποιασδήποτε μαρτυρίας, είναι το κατά πόσο η μαρτυρία αυτή είναι εύλογα σχετική και αποδεικνύει οιονδήποτε επίδικο θέμα (βλ. **Ζαβρός**, ανωτέρω και **Kyriakides v. The Republic, 1 R.S.C.C. 66**). Πρωταρχικό καθήκον του Δικαστηρίου είναι η διερεύνηση των συνθηκών λήψης της απόφασης (βλ. **Μάρω Ράφτη κ.α. v. Δημοκρατίας (2003) 3 A.A.Δ. 335** και **Σταύρου κ.ά. v. Δημοκρατίας (1989) 3 A.A.Δ. 1023**). Το δε κύρος της απόφασης συναρτάται με το καθεστώς πραγμάτων που λήφθηκε υπόψη (βλ. **Ρούσος v. Ιωαννίδη κ.ά. (1999) 3 A.A.Δ. 549**). Προσαγωγή μαρτυρίας επιτρέπεται μόνον όταν η απόδειξη των

συγκεκριμένων γεγονότων δυνατόν να τεκμηριώσει οποιοδήποτε από τους λόγους ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης (*Κωνσταντίνου και Lordos Hotels Holdings Ltd*, πιο πάνω).

Κατά συνέπεια, κρίνω ότι είναι ορθό, εύλογο και προς το συμφέρον της ορθής απονομής της δικαιοσύνης να επιτραπεί στους δικηγόρους των αιτητών να προχωρήσουν στην προσκόμιση της συγκεκριμένης μαρτυρίας ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου.

Ενόψει των πιο πάνω, οι αιτήσεις επιτυγχάνουν ως προς τα αιτητικά A(α) και A(γ) και οι αιτητές μπορούν να προσαγάγουν ως μαρτυρία τόσο αντίγραφο του συγκεκριμένου δημοσιεύματος της εφημερίδας «*Αλήθεια*», ημερομηνίας 26.1.2014 με τίτλο «*Ξεκίνησαν νέες έρευνες για τη Λαϊκή*», όσο και την ένορκη δήλωση του συντάκτη του πιο πάνω άρθρου, ημερομηνίας 19.8.2014.

Αντίθετα, κρίνω ότι οι υπό εξέταση αιτήσεις θα πρέπει να απορριφθούν, ως προς το αιτητικό A(β), με το οποίο επιδιώκεται να προσκομιστεί ως μαρτυρία εσωτερικό σημείωμα, ημερομηνίας 11.3.2014, του κ. Σεραφείμ Κωνσταντινίδη, Διευθυντή Γραφείου Τύπου και Επικοινωνίας της MARFIN INVESTMENT GROUP, προς τον κ. Φώτιο Καρατζένη, Διευθυντή Νομικής Υπηρεσίας του ιδίου Ομίλου. Από μελέτη του περιεχομένου του εν λόγω σημειώματος, καταλήγω ότι αυτό δεν μπορεί

να προσθέσει οτιδήποτε στην επιχειρηματολογία των αιτητών περί προκατάληψης και/ή έλλειψης αμεροληψίας εκ μέρους της Προέδρου των καθ' ων η αίτηση και εν πάση περιπτώσει δεν μπορεί να προσθέσει οτιδήποτε επί του υπό συζήτηση θέματος, πέραν αυτού που θα μπορούσε ενδεχομένως να προσδώσει η προαναφερθείσα ένορκη δήλωση του κ. Αγαθοκλέους, η προσαγωγή της οποίας ως μαρτυρίας έχει γίνει αποδεκτή. Όπως χαρακτηριστικά αναγράφεται στο εν λόγω σημείωμα του κ. Κωνσταντινίδη, *«Στην συνομιλία με τον κ. Α. Βγενόπουλο, παρουσία μου, ο κ. Τ. Αγαθοκλέους, επανέλαβε ότι έγιναν στον ίδιο οι δηλώσεις αυτές από την κ. Καλογήρου και ότι τις απέδωσε στο κείμενό του όπως ακριβώς ειπώθηκαν»*. Πρόκειται ουσιαστικά για μαρτυρία, η οποία αποσκοπεί στην ενίσχυση της άποψης που παρουσιάζεται ήδη στην ένορκη δήλωση του κ. Αγαθοκλέους, ότι δηλαδή *«η αναφορά του δημοσιεύματος στις δηλώσεις της κ. Δήμητρας Καλογήρου ήταν απολύτως ακριβής»*. Μια τέτοια μαρτυρία, όπως ορθώς επισημαίνουν και οι καθ' ων η αίτηση, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή, αφού αποτελεί αυτοενίσχυση της υπό των αιτητών αιτούμενης προς προσαγωγή μαρτυρίας και συγκεκριμένα της δια της προαναφερθείσας ενόρκου δηλώσεως μαρτυρίας, προσκρούοντας ωσαύτως στον κανόνα του απαραδέκτου της αυτοενισχυτικής μαρτυρίας. Άμεσα συναφής επί του θέματος είναι η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην ***ΜΙΧΑΗΛ ΜΟΥΡΤΖΙΝΟΣ v. ΤΟΥ ΠΛΟΙΟΥ "GALAXIAS" ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ***, (1992) 1 Α.Α.Δ. 612, στην οποία

αποφασίσθηκε, μεταξύ άλλων, ότι «Ο γενικός κανόνας είναι ότι προηγούμενες δηλώσεις μάρτυρα που συνάδουν με την μαρτυρία του στο Δικαστήριο και αποσκοπούν στην ενίσχυσή της είναι άσχετες και σαν τέτοιες απαράδεκτες ως μαρτυρία.».

Υπό το φως των πιο πάνω, οι αιτήσεις ως προς το αιτητικό Α(β) απορρίπτονται.

Τέλος, υπό το φως της προεκτεθείσας νομολογίας και λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη το γεγονός ότι δεν υπήρξε ένσταση από την πλευρά των καθ' ων η αίτηση για την προσκόμιση της συγκεκριμένης μαρτυρίας, θα επιτρέψω να προσκομιστεί ως μαρτυρία η ετήσια έκθεση των καθ' ων η αίτηση για το έτος 2008, ως το αιτητικό Α(δ) της αίτησης. Εξάλλου, η τελευταία, ως επισημαίνουν οι καθ' ων η αίτηση, αποτελεί δημόσιο έγγραφο, αφού αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα των καθ' ων η αίτηση.

Ενόψει των πιο πάνω, οι αιτήσεις γίνονται δεκτές μερικώς. Συγκεκριμένα, γίνονται δεκτές ως προς τα αιτητικά Α(α), (γ) και (δ). Το δε αιτητικό Α(β) των αιτήσεων, για τους λόγους που έχουν εξηγηθεί πιο πάνω, δεν γίνεται αποδεκτό και απορρίπτεται.

Τα έξοδα επιδικάζονται υπέρ των αιτητών και εναντίον των καθ' ων η αίτηση, όπως αυτά θα υπολογισθούν από τον Πρωτοκολλητή στο τέλος των προσφυγών.

Ορίζονται για οδμήρια $7/7/17$
Ε/Δ - αιτήσεις τε συμπληρωματικές (α) + (β)
Ε/Δ - σε ορισμένα

Φ.ΚΩΜΟΔΡΟΜΟΣ, Δ.Δ.Δ.